

Maastrichtse buurten voelen zich voor de gek gehouden bij omgevingsvisie Overleg na overleg met de buurten, wat kan een gemeente nog meer doen? Dat zou je denken. Toch is de onvrede groot: 'De inhoud van de omgevingsvisie is toch weer de bekende rituele dans'.

DOOR JOOS PHILIPPENS

Raadsleden let op uw stad, de burgers luiden de noodklok.' Dit mantra was een gecoördineerde actie van een flink deel van de insprekers dinsdag in de raadszaal. Ze uitten ermee hun ongenoegen. Hoe zeer ook ambtenaren van de gemeente een jaar lang hun schouders onder de omgevingsvisie 2040 hebben gezet, het resultaat van het overleg bevalt de buurten allerminst. „Op enkele aalmoezen na is geen enkele inbreng gehonoreerd,” stelde Chris Meijs namens Buurtbalans, dat 25 buurten vertegenwoordigt: „Dat leidt tot ongeloof, onbegrip, frustratie, woede en teleurstelling. Blijf ons niet voor de gek houden.”

Woonbeleid

De boosheid richt zich in belangrijke mate op het woonbeleid. Itteren en Borgharen zijn het er 'faliekant mee oneens' dat in de dorpen tot 2040 niet meer gebouwd mag worden. Omgekeerd is de kritiek juist breed dat de gemeente niet ver genoeg vooruitkijkt, ze wil het houden bij een Woonvisie 2021-2024. Oud-hoofdamtenaar Huub Smeets hekelt dat: „Gemeente, u heeft op dit punt een tunnelvisie. Organiseer een discussie over een doorzicht naar 2040.” De Vereniging Eigenaren Binnenstad Maastricht pleit voor meer ambitie. „Waarom haakt de gemeente aan bij het krimpbeleid van de regio als de cijfers aantonen dat de bevolking van Maastricht juist gaat groeien?” Nu al is de druk op woningen groot. Huizen met een huur tussen 700 en 1000 euro of een koopprijs onder de drie ton zijn nauwelijks te krijgen.

De frustratie richt zich met name op een bekende tegenstelling: de eigen inwoner sneeuwt onder, terwijl de gemeente de rode loper uitlegt voor nóg meer toerisme. „Zelfs de directies van Visit Zuid-Limburg en Maastricht Marketing erkennen dat de burger hier te lang niet bij betrokken is,” aldus Meijs. Dinsdag was in het stadhuis al met al een soort 'burger-ellendedag'. Dat het staand drinken op terrassen na een lange raadsdiscussie nipt 'heringevoerd' werd, zien veel bewoners als het zoveelste bewijs. Een andere maatregel, het op de vrijdag en zaterdag voor carnaval officieel toestaan van geluidsboxen aan cafés, kreeg dinsdag toevallig ook zijn beslag. Het is bijna de uitzondering op de regel, want hier is een compromis bereikt tussen horeca en buurten. 'Overtoerisme' is al jaren een thema, maar het lijkt erop dat nu ook politiek gezien de grens in zicht komt. Een indicatie was dinsdag dat drie partijen tegen de komst van nóg een hotel stemden (het Palacegebied in Wyck). De Samenwerkende Hotels Maastricht waarschuwen al langer dat de bezettingsgraad door alle nieuwe hotels door de kritische grens zakt.

Oppassen

Maastricht is populair, maar moet oppassen daar niet aan ten onder te gaan. Miljoenen toeristen, de opmars van hotels, staand drinken op het terras, veel evenementen, buurten die klagen dat ze op drukke dagen slecht bereikbaar zijn voor de eigen inwoners, Brusselsepoort dat sinds de nieuwe aanlanding van de Noorderbrug het verkeer door de wijk ziet verdubbelen, het zijn niet te onderschatten groeistuipen. Manon Fokke (PvdA) meende, na de anderhalf uur durende litanie van bewonersgroepen: „Na deze kritiek heeft doorzetten van de omgevingsvisie weinig zin.” Math Brull (CDA) verbaasde zich over zoveel onvrede na het intensieve voortraject. VVD'er Nicky Beckers vroeg zich af of uitstel een ander besluit zal opleveren, terwijl Coen van der Gugten (GroenLinks) een gesprek tussen burgers en politiek bepleit. Als gemeente kun je het onmogelijk iedereen naar de zin maken, dat is helder. Maar dinsdag zetten de buurten hun hakken wel héél duidelijk in het zand. De burgers klagen, ambtenaren zijn overgeleverd aan de politiek. En die...worstelt.